

Pușca și cureaua lată

Nicu Hăloiu

Pușca și cureaua lată

...

Ai dat și tu de bani, ca orice parvenit,
Și-acum ești vânător, că dă bine la dame,
Faci poze cu vânatul pe care l-ai stârpit,
Ucizi doar din plăcere, nu că-ți este foame!

...

Ți-ai luat și pălărie, de-aia cu boruri largi,
Costum de vânătoare, de-ăla de camuflaj,
Pușca-ți prelungește ce ai prin nădragi,
Ești plin de-adrenalină, de poftă și curaj!

...

Îți știi curând de frică cinci munți și o câmpie,
Știi bietele-animale când pleci la vânătoare,
Că împuști de-a valma tot ce-ți iese-n cale,
Iar când ucizi vânatul, de fapt faci terapie!

...

Fazani și căprioare, iepuri, vulpi și lupi,
Mai dai și-n câte-un urs, așa, pentru trofeu,
Mândru că-n lanțul trofic primul loc ocupi,
Cu pușcociu-n spate, te simți ca Dumnezeu!

...

Acelea ce cândva te-au refuzat pe drum
Când plin de pofte tu le propuneai să cadă,
Ce-o să mai dorească să le curtezi acum,
De ieși cu pușca-n spate și-așa o să te vadă!

...

Deși ești cam tomnatic, simți că ai putere,
Și vei avea cu pușca, la fete mult noroc
Dar, după cum te văd, umila mea părere
Este că tu ai pușcă, dar suflet n-ai deloc!